

og jeg vil vedblivende udtale det Haab, at den højtærede Minister maa enes med Tinget om at faa noget ud af dette Lovforslag. At der trænges til det, vide alle vi, der have med disse Forretningsforhold at gøre. Alle vi, der enten som Administratorer eller paa anden Maade se Forholdene i de Huse, hvor der bor kjøbenhavnske Arbejdersfamilier, se, at de 2 Kr., som i dette Tilfælde Stempelen til Lejekontrakten koster plus 16 Ore for Papir, ere Penge, som næsten aldrig høves til Stede, men maa laanes eller staffles til Beje paa en for vedkommende høist byrdefuld Maade. I de Familier, som der her er Tale om, er der aldrig Penge tilovers, og enhver Skilling, der skal gives ud, føles som et haardt Tryk. Naar hertil kommer, at de vedkommende aldrig ville kunne lære at indse den højere guddommelige Retfærdighed i en saadan Stat, vil det være klart, at det er en Byrde, som er utaalelig. Hvad Statskassen angaar, tillader jeg mig at hævde, at der i Øjeblikket ikke er nogen som helst Nødvendighed for af Hensyn til den at bedrøve disse fattige Mennesker for en 20,000 Kr.

Bønsløfte: Ogsaa jeg beklager Finansministerens Stilling til denne Sag, som jeg jo maa anse ham for at være en principiel Modstander af. Hvis det kun var Pengepørgsmaalet, det drejede sig om, forekommer det mig, at man paa en eller anden Maade maatte kunne komme ud over det. Hvis man f. Eks. vilde mene, at det var et saa stort Tab for Statskassen, at den ikke kunde taale det, saa kunde den vel nok taale et lidt mindre Tab, og vi kunne da lade Loven gælde Lejligheder indtil 200 Kr. i Stedet for 240 Kr. eller noget lignende i aarlig Beje. Men naar Modstanden er principiel, er der jo intet at gøre ved det. Jeg kan imidlertid ikke andet end samstemme med de andre Herrer, som have haft Ordet, i, at det er en trykkende Byrde for mange af de Bejere, som falde ind under den Kategori. Jeg ved det bestemt, da jeg selv administrerer en Ejendom med 66 Smaalejligheder, jeg ved, hvor tit Bejere flytte, og maa betale denne store Stempelafgift. Derfor vilde jeg, hvis der var Mulighed for en Overenskomst, gerne se, at man kunde komme til en saadan.

Finansministeren (Büttichau): Den ærede Ordfører kom med en Bemærkning, som jeg vil tillade mig at dvæle ved et Øjeblik. Han kom, saaledes som jeg ser paa det, lidt vel hurtigt ned fra de af mig kalkulerede 40,000 Kr. til netop den halve Sum. Naar den ærede Ordfører selv har fremhævet i sit

første Foredrag, at der finder meget hyppige Omflytninger Sted, endogsaa, om jeg forstod det ret, flere om Aaret for hver Familie, og naar paa den anden Side jeg i min Beregning kun har regnet med een Omflytning om Aaret, og derved er kommen til 48,000 Kr.s Tab, og jeg saa igen har reduceret dette Beløb med $\frac{1}{6}$ — altsaa gaaende ud fra den Forudsætning, at dog ikke en Gang een Omflytning om Aaret gennemsnitlig fandt Sted for alle — saa forekommer det mig dog, at jeg er paa den rette Side med den finansielle Beregning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ulff. Christensen): I Anledning af den højtærede Ministers sidste Bemærkning, vil jeg tillade mig at sige, at vel kunde det jo siges, at naar jeg gør gældende, at disse Folk flytte flere eller en å to, Gange om Aaret, saa kunde man jo tage dem alle sammen og slaa dem i Bunte og beregne Stempelbeføstningen derefter. Det passer imidlertid ingenlunde, som ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (S. Jensen) har gjort opmærksom paa. Jeg skal henpege paa, at en hel Mængde af disse Arbejdere, som have stabilt Arbejde, f. Eks. ved et Jærnstøberi eller ved en Fabrik, som ikke flytter, selvfølgelig have lettere ved at bevare deres Bopæl i den Bydel, hvor Fabrikken eller Støberiet ligger, og hvor de oprindeligt have søgt Bo, end de Arbejdere, som ernære sig af løst Arbejde eller som Bygningshaandværkere. Naar der bygges ude paa Vesterbro eller i Udantien af Nørrebro, have vi alle set, hvorledes Gaden, efterhaanden som den skrider frem, bliver befolket af Haandværkerfamilier, idet nemlig de Haandværkere, som bygge Stederne, flytte derud og bebo som første Bejere de ny Steder for at være i Nærheden af det Sted, hvor der bygges. Hvis disse Arbejdere nu pludselig gennem deres Mester faa Arbejde i en anden Bydel, flytte de igen derhen. Altsaa Bygningsarbejdere og Arbejdere, som ernære sig af løst tilfældigt Arbejde, ere undertastede hyppige Flytninger, hvilket den Mand, som har fast og stabilt Arbejde, ikke er. Det er derfor, jeg har tilladt mig at mene, at Statskassens Risiko ikke vil komme op over 20,000 Kr. Det er selvfølgelig umuligt at sige noget bestemt i saa Henseende; hverken den højtærede Minister eller jeg vil være i Stand til at opstille nogen Statistik derover, thi disse Stempelmærker købes løse og klæbes paa Kontrakterne, og ingen siger i Forvejen, hvad de skulle bruges til. Stempelhandlernes store ikke specielt Regnskab over, hvor mange Stempelmærker til Huslejekontrakter de sælge. Jeg